No. 2573 Zaterdag 20 Mei 1933 50ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Brionplein Tel. 47
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Hemelvaart.

Donderdag a. s. vieren wij het Hoogfeest van 's Heeren Hemelvaart. De gebeden van onze Moeder de H. Kerk, op dien dag, zijn één kreet van jubel en triomf: Alleluya. Opwaarts gestegen is God onder gejubel en de Heer onder bazuingeschal. Aleluja (Psalm 46) en „Opgestegen ten hooge heeft Hij gevangen buitgemaakt, gaven uitgedeeld aan de menschen" (Eph. 4.) Zoo is dus Christus' laatste dag hier op aarde geworden een dag van uiteindelijke triomf, een hemelvaart: de Hemel: dat is dus het doel gweest waarnaar al Zijn werken en streven gericht was; de Hemel; niet alléén voor Hem, maar ook voor **ons**.

Dat is juist de groote beteekenis van Hemelvaartsdag voor ons, dat hij ons herinnert aan ons laatste doel, aan onze eeuwige bestemming, dat hij ons de plaats aanwijst waar wij thuis hooren. Geen wonder dan dat de H. Kerk op dien dag vraagt *„dat wij zelf ook met het hart in den hemel mogen wonen."*

Voorloopig echter wonen de meesten van ons niet met hun hart in den hemel, maar met hun hart op de aarde. Wij hebben de aarde lief; wij houden van haar pracht en praal, van haar rijkdom; wij leven in haar vermaken en [illegible] uitzichten [illegible] kracht om te [illegible] wij er voor over [illegible] wereld vooruit te komen, [illegible], naam te maken en bewonderd te worden. O! Als wij eens onze toekomstdroomen mochten vertellen, wat zou dat een boeiende roman zijn, vol afwisseling, en leven, vol liefde en geluk, vol heldendaden misschien en opoffering voor een groote zaak, vol toewijding voor vrouw en kinderen en nog zoo veel mooie dingen meer! Werkelijk wij hebben de aarde lief: zij is een droomgezicht voor ons: al onze gedachten en verlangens zijn gericht op hare bekoorlijkheid. Neen, wij zouden niet willen sterven nu, neen, nu nog niet . . .

Hemelvaartsdag echter slaat al die plannen als een kaartenhuisje in elkaar en brengt ons weer tot de harde werkelijkheid. Hemelvaart wijst ons naar boven, onherroepelijk naar boven, want dat moet het einde zijn van alle dingen.

En dat **is** ook het einde.

Niemand beter dan de Wijze Man in de Heilige Schrift heeft ons op zoo grootsche wijze, het vergaan geschilderd, van alle dingen hier op aarde: roem, rijkdom, liefde, geluk alles vergaat in het niet der tijden: lees zijne machtige woorden eens en er zal eene siddering over U komen, eene huivering tegenover het onbegrijpelijke geheim van uw leven en van uwe bestemming.

Kent Gij zijn kreet „Vanitas vanitatum! Ydelheid den Ydelheden en alles is ijdelheid? Als een machtige waarschuwing heeft hij door de eeuwen geklonken en nog op den dag van vandaag, grijpt hij ons aan, beklemmend en vernietigt met een slag al onze wereldsche toekomstdroomen.

Kent Gij zijne woorden over het leven dat geen spoor achter laat, het leven dat als een wolk voorbijtrekt en alleen maar een schaduw werpt op de aarde, het leven dat voorbijvliegt als een vogel in de lucht, waarachter zich weer de lucht sluit alsof er niets gebeurd ware?

Prent die woorden goed in uw geheugen, want die woorden zullen U wegtrekken van de schijnwerkelijkheid dezer aarde en U leiden naar de durende-werkelijkheid van de eeuwigheid!

Beschouw Uw leven! Is het nog noodig U er op te wijzen dat het als wereldsch leven een mislukking is! een ontgoocheling zoo zwaar dat ze niet te dragen is soms! Wat zijn tenslotte al die dingen waard waarnaar U zoo verlangd hebt en waarvoor U gestreden hebt tot den laatsten druppel van uw bloed! Al de jaren die achter U liggen kunt Gij met gemak samenschulven en bundelen tot een smal en dun pakje, zoo leeg en hol schijnen ze nu, en zijn ze ook, nu ge hun waren inhoud hebt leeren kennen, onder 't licht der ondervinding en der eeuwigheid!

Alles is ijdelheid hier op aarde, behalve God te dienen en zoo onze eeuwigheid te bewerken.

Laat dit dan voor ons de groote les zijn van het Hoogfeest van Hemelvaart, dat wij al ons werken en zwoegen, ons verlangen en ons hopen moeten richten op het eene noodzakelijke van geheel ons leven hier op aarde nl: ons voor te bereiden op onze eigen Hemelvaart, door de Genade van Christus, onzen Verlosser.

Naar aanleiding van:

Katholieke actie op Curaçao.

„Ende desespereert niet."

(Vervolg).

Geef dit volk een cultuur (a). Dit is makkelijker gezegd dan gedaan. Zelfs in indië hebben de Hollanders niet vermogen terug te geven wat zij drie eeuwen geleden den Javaan afnamen.

Wie ooit in Holland komt, trachte eens een paar lezingen te hooren van onze sublieme Indiëkenner Ir. Febr, die misschien in krasser termen zal spreken, wat ik hier, om tactische redenen niet doen wil. Geef dit volk een cultuur. Maar daarvoor hebben we mannen van cultuur op Curaçao noodig, en tegelijk mannen die groote offers willen brengen. Zij zijn onwrikbaar, hebben ruwe kanten, men moet hen daarom begrijpen en inzien, dat het niet aangaat hun leven néér te dwingen tot dat van den doorsnee eilandbewoner (b). Dan nog zullen zij, zooals boven is aangetoond, veel riskeeren [illegible] tuurvorming [illegible] weg, trapsgewijs van stand tot stand! „stand" in den zin zooals ik die persoonlijk aan het begin van dit artikeltje opvatte (desnoods van buitenaf, vanuit het moederland? Wek geestdrift in de jongelui voor werkelijke wetenschap (er zijn hier geen hoogere scholen, maar zijn de z.g. „self made men" de slechtste?) voor kunst, voor sociologie. (c)

En wij: qua katholieken? Geef dit volk een *Katholieke* cultuur. Maar die is alleen mogelijk door van meet van af aan, alles wat wij doen, maar vooral wat wij doen op sociaal gebied in de zoo breedst mogelijke zin te toetsen aan onze aloude waarheden. Geen schipperen, recht door zee (o, schoonste der spreekwoorden [1]) recht van God naar God! (d)

Nog is er de voorwaarde, dat alles wat aan katholieke gedachte den volke wordt voorgezet, door wie het doen ook beleefd worde. Wat wij spreken, schrijven, moeten wij innerlijk dragen. Dan voorwaar! is het fundament gelegd, waarop ieder Katholiek sociaal gebouw moet gegrondvest zijn, wil het ten volle zijn naam waard zijn. Dan is er gelegenheid tot *labor honestus*, tot achtenswaardige arbeid.

Men zegt, wij hebben geen medewerking.

Niet te pessimistisch. Ende desespereert niet!

Dat moet ik nog zien

Zeker, men kan sommige groepen uitschakelen, zooals de eerste door mij aangeduide categorie Hollanders. Dezen wil ik *hier* niet verder bespreken, ik zou liefst willen, dat de Amigoe een artikel opnam over.... en dan een groote witte, misschien een beetje schimmelkleurige bladzijde (is zóó het papier niet?) Met eenige restricties zijn ze trouwens reeds voldoende geteekend door mijn eenige Leon Bloy (daar zweert hij bij zaker een zeggen. Mis vriend, ik zweer alleen bij God, als dat pas geeft). Ik „zou 't hier kunnen hebben over oogen open maken. Dat stel ik echter voorloopig, misschien voorgoed uit. Een goed verstaander heeft hier maar een half woord noodig!

Nee, van hun moeten we 't niet hebben, **maar met de menschen van dit land zelf die met de goeden der Europeanen als broeders samenwerken.** Men volge echter de hierarchische weg in den geest als hoe ik daarover schreef.

Niet te pessimistisch. Men leze Witlox' „De Katholieke Staatspartij" en men zal tot de conclusie komen, dat de eerste Katholieken, die met de vorming dezer partij begonnen, een oneindig zwaardere taak hebben gehad, dan zij wier ideaal is de vorming van een kath. partij op Curaçao. Of denkt men soms dat een klein Hollandsch burger of buitenman zooveel van de politiek afwist in die dagen! Zeker, zeker, er zijn moeilijkheden, ook eigenaardige, specifiek Curaçaosche. Maar men late zich niet afschrikken. Waar een wil is, is een weg.

Voor korte tijd hield ik een lezing voor den St. Thomaskring. Tot mijn genoegen schijnt die er bij de jonlui te zijn „ingegaan". Wat wil ik daarmee zeggen? Dat het niet opgaat te vragen, wat is het nut van artikeltjes als dit? Enthousiasme is hier een *zeer groote* factor, voor een beweging in wording waarschijnlijk een *levensfactor*.

Overal zijn goeden en slechten. De z.g. kleurlingen zijn innerlijk vaak zeer goed. Dat ondervind ik dagelijks. Ik zou U voorbeelden kunnen noemen bij de vleet. Het is minder op zijn plaats, mijn meening zij U genoeg. Ook ligt het het niet op *mijn* weg voorstellen te doen. Tenminste nóg niet.

..... Er zijn verhalen, die steenen zouden doen snikken. Eén dezer verhalen zou zijn dat, juist nú, nu de kwestie der rassen bedenkelijke symptonen wekt op ons eiland, een stap in de goede richting die ik althans bedoel te zetten, weer het conventioneele schaterlachen achter veler borreltafel zou doen losbarsten, dat men met andere woorden in zijn domheid deze regels niet serieus nam.

Resten mij twee opmerkingen. Vooreerst: men verwarre niet persoon met leer. Zooals een katholiek tegen de voorschriften zijner leer, kan zondigen, kan iemand zondigen tegen zijn idee. Dit doet [illegible] ten tweede, voor wie zegt, deze [illegible] is te kort op Curaçao, heb ik niet geschreven.

Tenslotte een wenk, die Nuyens gaf aan Alberdingk Thijm: „Zonder kennis onzer historie" kan geen krachtige zich zelf bewuste politieke partij der Roomsch-katholieken gevestigd worden."

Houdt men daar ook *hier* rekening mee?

Laat het dan spoedig zijn:

Tantae molis erat Romanam condere gentem!

Met dus veel arbeits stont het Roomsche volck te planten.

(Virgilius — Vondel).

F. J. LINNARTZ.

[1]) Léon Bloy: Le sang du pauvre

Nota (a) *geef dat volk een cultuur.* Nogmaals, in den zin zooals schrijver die opvat. We zullen maar niet beslissen „welke" cultuur men geven moet. In alle geval, een van de oorzaken van den politieken warboel in Europa b.v.; is, dat 't éène volk, zijn eigen cultuur wil opdringen aan het andere. Vele gouvernementen zouden goed doen eens een flinke meditatie te houden over dat eigenaardig woordje „ideosyncratie".

(b) *doorsnee eilandbewoner*: allen hebben niet evenveel cultuur en kunnen ook niet evenveel cultuur hebben; ieder volk heeft leiders noodig, die voorgaan en meetrekken. Het ongeluk is echter hier op Curacao, dat die leiders of zij die er in aanmerking voor zouden kunnen komen, van het volk te veel gescheiden zijn. Nogthans is samenwerking de eenige **normale** oplossing; wij zeggen **„normale** oplossing, want wij kunnen ons ook nog eene andere oplossing indenken n.l. deze: dat de zoogenaamde hoogere stand" wordt uitgeschakeld en dat uit het volk zelf leiders geboren worden, die het voorgaan en meetrekken; maar dit zou een „abnormale" oplossing zijn (in het algemeen gesproken) omdat in dat geval, „de tweedracht" zou bestendigd worden in ons land. De beste oplossing is en blijft broederlijke samenwerking van „hoogere stand" en volk beiden. De praktische invoering van de samenwerking is natuurlijk 'n andere kwestie, doch het princiep blijft.

(c) *Wetenschap, kunst, sociologie*: in den loop der jaren zijn er verschillende pogingen in die richting gedaan.

Denk maar eens aan den vroegeren St. Thomaskring van p. Ter Maat en aan den tegenwoordigen; aan het pionierswerk van p. Jansen, p. Poiesz, Fr. Richardus en vooral aan het bovenmenschelijke zwoegen van p. St. v.d. Pavert z.g.

De tragiek van al die mannen is geweest dat zij geen „school" hebben gemaakt en dat daarom bij hun heengaan, er niemand was die de fakkel van hun geestdrift en van hun liefde overnam en zoo is het gekomen dat hun levenswerk meer en meer aan 't verdwijnen is... of reeds verdwenen is!?

Of is misschien die fakkel toch nog niet uitgedooft?

Zullen er dan geen „jongeren" komen, wier geestdrift hem weer zal ontsteken tot lichte laaie?

Misschien zijn de pogingen die in de laatste jaren zijn aangewend de voorteekenen van een naderende opvlamming!! Wie weet! God geve het.

(d) **Geen schipperen**: Dit wil natuurlijk niet zeggen dat men aan iedereen den genadeslag moet geven.

Wij leven hier in een kleine maatschappij en er moet daarom met heel veel dingen rekening gehouden worden, waarmede men in eene grootere niets te maken heeft òf minstens waarvan men geen noemenswaardige last heeft; maar dat wil ook niet zeggen dat wij nu iederen keer maar onze princiepen moeten laten varen, dat wij, o! zoo bedeesd en nederig! moeten zijn tegenover de opinies en de wenschen van anderen, die niet van ons kamp zijn! zooals zoo dikwijls gebeurt!!

Wij vergeten te veel dat wij de meerderheid vormen en ook al zouden we niet de meerheid vormen, dan nog hebben we het recht en ook de plicht de katholieke beginselen te doen zegevieren, zooveel in onze macht is. Wees verdraagzaam, zonder zwak te zijn; wees vierkant zonder af te stooten; wees beminnelijk zonder U over [illegible] onwaardig en onmannelijk ook, en vooral dat is onkatholiek.

Oostenrijk aan de Oostenrijkers.

(Van Oostenrijksche zijde.)

Op verschillende buitenlandsche plaatsen waren in de laatste weken ernstige zorgen opgedoken, of er niet gerekend moest worden met een gewelddige inlijving van Oostenrijk bij het Duitsche Rijk. Al had men zich misschien ook niet voorgesteld, dat er SA-troepen Oostenrijk zouden binnentrekken, schijnt men toch veelal te hebben geloofd, dat Oostenrijk mechanisch — zooals bijv. Beieren — bij Duitschland zou worden gevoegd, zoodra door nieuwe verkiezingen een relatief sterke nationaal socialistische parlementaire groep te voorschijn was gekomen. Het spektakel van de nationaal-socialistische propaganda, die sedert eenigen tijd Oostenrijk en vooral Weenen vervult, heeft zulke zorgen opgeroepen. Men kan wel aannemen dat er in de laatste dagen een kalmeering is ingetreden. De besprekingen, die de Oostenrijksche Bondskanselier Dr. Dollfuss en de Duitsche staatslieden met minister-president Mussolini hebben gehad, hebben er wel beslissend toe bijgedragen, dat er omtrent de „Anschluss" kwestie opheldering is gekomen. Oostenrijk zal zijn zelfstandigheid zeker zoo lang kunnen handhaven, als het zelf wenscht; maar het zal deze zelfstandigheid ook zoo lang moeten handhaven, als machtige factoren in Europa zich te weer zetten tegen een verandering van den tegenwoordigen toestand. Wanneer na de omwenteling in Duitschland op verschillende plaatsen werd aangenomen, dat Italië zich in de kwestie van de aansluiting nieuw zou oriënteeren, dan zullen de besprekingen, die nu in Rome hebben plaats gehad, de onjuistheid van dit vermoeden wel hebben bewezen. Italie staat, evenals alle andere in aanmerking komende staten, ook verder op het standpunt, dat een inlijving van Oostenrijk bij het Duitsche Rijk een storing van het evenwicht in Midden-Europa zou beteekenen en daarmee een storing van den vrede. Mussolini's politiek, die wel machtspolitiek, maar toch ook uitgesproken vredespolitiek is, is tegenover de kwestie van de aansluiting niet veranderd. De politieke situatie maakt dus ook voorloopig deze kwestie niet actueel, een feit, dat men in Oostenrijk veelal zal betreuren, maar waarmee gerekend moet worden. Men herinnert zich hier nog maar al te goed de kwade gevolgen van de proefneming in de douane-politiek, om een poging te durven ondernemen, die de levensader zou kunnen treffen.

Oostenrijk, op zich zelf gesteld, moet nu alle krachten inspannen, om zijn bestaan te verzekeren. Van politieke toekomstplannen wordt men niet verzadigd en het is plicht van de staatsbehoudende partijen, in het nu gegeven kader alles te doen, om de levensmogelijkheden van het land te verzekeren. Verderfelijke partij politieke toestanden hebben tot vóór een paar weken belet, dat er in economisch opzicht positief werk kon worden gedaan en pas gedurende den korten tijd, dat de regeering Dollfuss vrijheid van handelen gekregen heeft, blijkt, dat ook in Oostenrijk een weg naar boven kan worden gevonden, wanneer men maar ernstig aan het werk gaat. Overziet men de laatste weken objectief, dan moet men toegeven, dat Dr. Dollfuss niet alleen een Oostenrijksche leus heeft uitgegeven, maar ze tevens met een levenden inhoud heeft vervuld. Hij maakt een begin met het economisch en cultureel herstel van Oostenrijk en zoekt de positieve krachten samen te vatten, omdat, wat er aan geestelijke en materieele kracht in het Oostenrijksche volk zit, tot uitwerking te brengen. Wat men tot nu toe ziet van deze bemoeiing, kan het gelukkig begin van Oostenrijk's hernieuwing genoemd worden, welke de kanselier zich ten doel heeft gesteld. Zijn grondstelling is, dat Oostenrijk, zonder de groote gemeenschappelijke Duitsche gedachte te willen opgeven, zich volgens Oostenrijkschen aard zal hernieuwen, dus uit eigen kracht en met de middelen die het land ter beschikking staan. Oostenrijk wijst het van de hand, de rol van den hopeloos zieken man te spelen, een rol waarin men dit land stelselmatig of in den geest van de bekende phraze wil dringen. Oostenrijk is zeker niet zieker, dan menige andere staat in Midden-Europa.

Den mannen, die nu de leus van Oostenrijk's hernieuwing hebben uitgegeven en die verlangen dat deze hernieuwing in Oostenrijkschen geest gebeurt moet tijd worden gelaten, opdat ze bewijzen, kunnen geven; ze staan met dezen eisch niet alleen; men zou eraan kunnen herinneren dat Rijkskanselier Hitler van het Duitsche volk vier jaren tijd heeft verlangd en voor dezen tijd alle parlementaire beletsels heeft afgeschud, om na afloop van dit tijdperk aan het volk de vraag te richten, of hij voor zijn taak berekend is geweest. De mannen, die nu Oostenrijk willen hernieuwen, kunnen op dezelfde manier verlangen, dat hun gedurende een zekeren tijd vrije hand gelaten wordt. Hierbij gaat men in Oostenrijk niet zoo ver, dat men het Parlement heelemaal wil uitschakelen; de volksvertegenwoordiging moet alleen terruggebracht worden op die mate, die beantwoordt aan een ware democratie Dr. Dollfuss wil geen willekeurig regime oprichten, maar hij is ervan overtuigd, dat de, na den oorlog ingevoerde, formeele democratie ondeugdelijk is, om het gemeenschapsleven in den staat op een draagbaren grondslag te plaatsen en de groote economische problemen op te lossen. Oostenrijk heeft een tijd van rust noodig en de mannen, die aan de regeering zijn, moeten tijd hebben, om te werken. Dezen tijd moet men hun geven, of anders moeten ze hem zelf nemen.

Wanneer er op dit oogeblik een Oostenrijksche kwestie is, dan kan het alleen maar die zijn, dat Oostenrijk weer volle levenskracht krijgt.

Het buitenland, dat met zuiver politieke bezorgdheid Oostenrijk in de laatste weken heeft aangezien, kan gerustgesteld zijn. Om deze geruststelling te bevestigen, moet dit buitenland dan ook alles doen, dat Oostenrijk in economisch opzicht zich zelf weer kan vinden. Want slechts een Oostenrijk, dat een zeker bestaan heeft, is een waarborg voor de verlangde handhaving van het evenwicht in Midden Europa.

Steunt het Apostolaat ter Zee.

„De Katholieken niet Nationaal"

Wij katholieken worden van de meest tegenstrijdigste dingen beschuldigd. Dat zijn wij zoo gewoon en langzamerhand zullen we denkelijk ons geduld zelfs niet meer gaan verliezen als we weer zoo'n steentje naar ons katholiek hoofd gegooid krijgen.... maar het is goed dat we nu en dan eens zeggen, waar het op staat en daarom is het goed onder de oogen onzer lezers de volgende ontboezeming te brengen van een Nederlandsch dagblad:

Een verwijt, dat ons, Nederlandsche Katholieken, nog steeds nu en dan wordt gedaan is: dat wij niet voldoende nationaal zouden voelen.

Met verontwaardiging werpen wij deze aantijging van ons, en met het volste recht.

In tegenstelling met de meeste andere volksgroepen zijn wij, katholieke Nederlanders vrij overvloedig in de gelegenheid geweest, om onze vaderlandsliefde in harden druk te stalen, en wij hebben van deze gelegenheid een dankbaar gebruik gemaakt.

Wat bij onze politieke leiders juist steeds zoo bijzonder treft, dat is het warme nationale sentiment, dat mede richting gaf aan hun streven, en dat hen zelfs in moeilijke omstandigheden niet verliet.

Onze eerste parlementaire kampioen, de fiere Leopold van Sasse van Ysselt, eindigde zelfs zijn scherpste oppositie-redevoeringen steeds met een treffend, geestdriftig getuigenis van hulde en trouw aan Koning Willem I.

En Willem II had wel geen warmer en meer opofferingsgezinde vrienden, dan Mgr. Zwijsen en zijn katholieken minister mr. Jan Baptist van Son.

Wie voelde er méér Nationaal dan Schaepman, en wat ons bij het overlijden van een Nolens zoo bijzonder trof, dat was — naast de roerende aanhankelijkheid van ons katholieke, vooral van ons Limburgsche volk voor deze uiterlijk zoo stugge figuur — de algemeene en warme waardeering, die hem ook van niet-katholieke zijde ten deel viel, juist als nationale figuur. Algemeen werd erkend, dat bij geheel zijn zoo invloedrijke en diep-ingrijpende politieke werkzaamheid het algemeene nationale belang steeds richtsnoer en hoofdfactor was geweest — zijn heengaan werd op zeer bijzondere wijze gevoeld, niet als een verlies voor één partij, maar voor geheel het land.

Van zulke leiders is ons katholieke volk niet ontaard en ook in niet-katholieke kringen wordt juist ingezien, dat het katholieke volksdeel, juist in en door zijn hechte politieke organisatie een krachtige steunpilaar en stevige waarborg vormt voor onze nationale kracht.

Wij hebben reeds vroeger betoogd, en zullen het thans niet herhalen, dat het ongeschokt handhaven van onze R. K. Staatspartij alleen reeds door het landsbelang met klem wordt geëischt.

Denk deze partij weg uit ons openbare politieke en parlementaire leven en gij mist een der grondzuilen voor de handhaving van onze christelijke rechtsorde.

Zeker wij doen niet mede aan dat overdreven nationalisme, dat tegenwoordig als een besmetting om zich heen grijpt, en waarvan naar het teekend woord van prof. Brugmans, in zijn jongste Oranje-rede de tegenstelling tot anderen volken den buitenkant en misschien zelfs de kern vormt. We zijn niet blind voor het gevaar, dat zoo sterk dreigt in een naburig land, en waarop prof. Slotemaker de Bruine de aandacht vestigde, n.l. dat het nationale de eerste plaats gaat innemen en het religieuze de tweede plaats.

Neen juist in onze godsdienstige overtuiging vinden wij den krachtigsten steun voor onze liefde voor vorstenhuis en vaderland, terwijl wij tevens, krachtens religieus motief, ook in het internationale leven blijven aansturen op een echt christelijke solidariteit.

Wij laten aan onze echt-nationale gezindheid niet tornen en vragen zelfbewust en met vertrouwen voor onze R. K. Staatspartij ook den steun van hen, die een open oog en een warm hart hebben voor de reëele belangen van vorstenhuis en vaderland.

BERICHTEN.

Radiorede als Museumstuk.

Onlangs ontving het British Museum een matrijs van de rede, die de Engelsche koning op den eersten Kerstdag voor de microfoon heeft gehouden en welke rede naar alle werelddeelen werd uitgestuurd. De matrijs is gemaakt van vernikkeld koper en is geplaatst in een hermetisch gesloten metalen doos. Deze aanwinst beteekent een prachtige aanvulling van de reeds aanwezige collectie matrijzen, waaronder er zijn met toespraken van b.v. Lord Roberts, Sir Ernest Shackleton en met de stem van beroemde operazangers en zangeressen.

Een goed idee.

In de correspondentie-rubriek van een Engelsch blad vinden wij het volgende voorstel: Indien de bezitters van radiotoestellen, die minstens 5 jaar oud zijn, deze eens vervingen door moderne toestellen, dan zouden zij de oplossing van het werkloozen probleem aanzienlijk helpen vergemakkelijken en bovendien zouden zij hun eigen genoegen daardoor zeer vergrooten.

Waarnaar luistert men in Noord-Afrika?

Het in Algiers verschijnende tijdschrift „Radio Africaine" heeft een enquête gehouden onder de Noord-Afrikaansche luisteraars betreffende de Europeesche zenders die door hen het liefst of het best worden ontvangen. Bij de antwoorden speelde natuurlijk de geschiktheid van de programma's een groote rol en zooals te verwachten was, staan de Fransche zenders bovenaan. Hun percentage varieert tusschen 12- en 30%. Hierop volgt de Zwitsersche zender Radio Suisse Romande met 10%, hierna de Italiaansche zender Rome en Milaan met 8%, dan Praag en Barcelona met elk 3%. De Duitsche zenders worden met 1% gewaardeerd waarbij Heilsberg vooraan staat.

Radio in Rusland.

In het tweede Rusische 5-jaar-plan zijn niet minder dan 24.000.000 Roebel, dus ongeveer 30.000.000 gulden uitgetrokken voor de uitbreiding van het omroepwezen. O. m. zullen in het gebied van den Kauskasus 9 nieuwe zenders worden gebouwd, waarvan een een energie van 100 kW zal krijgen.

Radio en esperanto.

Volgens een officieele opgave werden in Europa in 1932 door 17 landen over meer dan 90 zenders in totaal 2090 uitzendingen in Esperanto gegeven. Deze programma's bevatten niet alleen taalcursussen, maar ook voordrachten over talrijke onderwerpen op het gebied van wetenschap, techniek en kunst.

De grootste kathedraal ter wereld.

Eerste-steenlegging op 1en Pinksterdag.

De plechtigheden ter gelegenheid van de eerste-steenlegging voor de groote kathedraal te Liverpool, op het a.s. Pinksterfeest, zullen den luister van het Eucharistische congres van Dublin ongetwijfeld evenaren. De Pauselijke legaat, kardinaal Bourne, kardinaal Mac Rory, de primaat van Ierland, alsmede 40 aartsbisschoppen en bisschoppen zullen de plechtigheid met hunne tegenwoordigheid opluisteren.

De ceremoniën van de eerste-steenlegging beginnen om 12 uur en zullen ongeveer 2 uur in beslag nemen.

Een afdeeling van de Nederlandsche Graalmeisjes zal de feestelijk[illegible]

De plechtigheid zal door de Engelsche radio-stations worden uitgezonden.

De eerste steen wordt ingemetseld in het noordelijk transept van de kathedraal. De steen van zuiver Italiaansch marmer weegt ongeveer 50 K.G.

De Godsdienst in het Britsche leger.

De totale telling van het leger in Engeland gaf op 30 Sept. l.l. 182.352 man. Daarvan waren er 126.604 Anglicaan; 23,357 katholiek; 14.582 calvinist; 10,428 methodist; 4663 baptist; 114 joodsch; van de rest werd geen opgave verstrekt.

De Paus naar Sint Jan van Lateranen.

Op Hemelvaartsdag.

Uit de beste bron verluidt, dat Z. H. de Paus op Hemelvaartsdag zich naar de basiliek van St. Jan van Lateranen zal begeven om daar een pontificale H. Mis op te dragen.

Zooals men weet ligt die Basiliek geheel buiten de Vaticaansche stad.

De laatste der Washingtons.

Op 89-jarigen leeftijd is te Erding bij München de laatste draagster van den naam van de zoo roemrijke familie Washington, vrouwe Maria von Washington, geboren gravin Butler-Clonebough, overleden. Reeds veertig jaar woonde zij te Erding, waar zij als een stille weldoenster bekend stond.

De echtgenoot van de overledene was Freiherr Karl von Washington, een afstammeling van den broer van den eersten president der Vereenigde Staten, George Washington.

De ontwikkeling van het verkeerswezen in de Sahara.

Langzamerhand heeft het verkeerswezen in de tot nu toe vrijwel ontoegankelijke Sahara zich zoodanig ontwikkeld, dat de verbindingen aanmerkelijk zijn verbeterd en sneller geworden. Er is thans een Algiersche Autobusmaatschappij gevormd, die een geregelden dienst onderhoudt tusschen Algiers en Ghardaia, een traject van 630 K.M. Iederen morgen vertrekt er om vier uur een autobus uit Algiers, die des avonds om 9 uur in Ghardaia arriveert. De dienst wordt gereden met zeer moderne en confortabel ingerichte bussen en de tarieven zijn zeer normaal te noemen. Het zijn niet alleen toeristen, die van deze moderne reisgelegenheid profiteeren, maar ook de inboorlingen en de missionarissen maken een ruim gebruik van dit gerieflijke middel van vervoer.

Op het oogenblik is men bezig, om een landingsterrein en vliegveld aan te leggen voor de machines van de Fransch-Soedan-luchtlijn. Het veld te Ghardaia is reeds in gebruik genomen door een eskader vliegtuigen dat uit het Noorden gekomen is. Binnen enkele maanden zal ook het groote vliegveld midden in de Sahara gereed komen, tusschen Ghardaia en El Goléa; bij gebrek aan water in de naburige putten, die toch 100 M. diep zijn, was men genoodzaakt om benzine en water van verren afstand in tanks aan te voeren.

Ontzettende contrasten.

Terwijl 60 millioen menschen aan den rand van armoe en gebrek staan, hebben de Australische schapenfokkers in de laatste maanden niet minder dan 800.000 schappen gedood en voor de consumptie onbruikbaar gemaakt. De schapenfokkers waren niet meer in staat om hun kudden te onderhouden. De prijzen op de wolmarkt zijn zoo sterk gedaald dat het niet meer de moeite loonde om de schapen te scheren.

Daar het schapenvleesch zelfs voor spotprijzen niet verkoopbaar was hebben de schapenfokkers ten einde raad 800.000 schapen geslacht en in den grond gestopt.

Aan de Bretonsche kust hebben de visschers het grootste gedeelte van hun vischvangst weer over boord geworpen daar de Fransche vischmarkt overvoerd is en dat door nieuwe aanvoer de prijzen nog meer gedrukt zouden worden. In totaal werden 500.000 haringen overboord gezet.

Een wereld van overvloed; in Brazilie werpt men de koffie in zee, men stookt er de locomotieven mee of gebruikt de koffie om de wegen te asphalteeren. In Noord-Amerika verbrandt men katoen en in Turkije wordt de tabak in zee geworpen.

Amerikaansche boeren laten de melk wegloopen — en overal moeten maatregelen genomen worden om het spook van honger en ellende te verdrijven! Vreeselijke contrasten.

Het debuut van Selma Lagerlof.

Het was in 1876. Op de kweekschool voor onderwijzeressen te Stockholm stond het eindexamen voor de deur. Als „schriftelijk werk in de moedertaal" leverde een nauwelijks achttienjarige een moeizaam vervaardigd werk in, dat bestond uit een lange reeks legendaire en uit het verre verleden der sagen afkomstige gebeurtenissen uit de oude tijden der Zweedsche provincies Dalarne en Wärmland. Toen na spannende dagen de uitslag van het examen bekend werd gemaakt, bleken alle candidaten geslaagd, ook de achttienjarige. Maar haar „schriftelijk werk in de moedertaal" was door de examencommissie als „geheel on[illegible] het terug met de opmerking [illegible]ders en iets bruikbaars over te leggen.

Wat de candidate toen heeft ingeleverd, moet de examencommissie beter geleken hebben, want ze werd dra in een klein stadje als onderwijzeres aangesteld. De candidate heette.... Selma Lagerlöf. En het door de examencommissie zoo bar slecht beoordeelde werk was het eerste ontwerp voor Gösta Berling, den roman welke de schrijfster o. a. den Nobelprijs heeft doen verwerven en onlangs het eeredoctoraat van de Universiteit te Kiel.

De nieuwe taak.

Dat overal op de wereld de katholieke actie doordringt in ook de hoogere standen, de intellectueelen „zich bewust worden van hun grootsche roeping en hunne verantwoordelijkheid tegenover het volk, bewijst wel deze oproep die we lezen in het Duitsche blad „Germania" en die gericht is tot de Duitsche Katholieke Academici:

Het zou noodlottig zijn en niet te verantwoorden, wanneer de Katholieke intellectueelen zich niet realiseerden, dat wij sinds de laatste weken in een nieuwe politiek-sociale phase en daarmée voor een taak van geweldige afmeting staan.

Wij roepen, evenals in de dagen van de tragische inzinking van ons volk in het jaar 1918, ook op dit keerpunt der Duitsche geschiedenis den Katholieken intellectueelen het woord van den apostel der volken toe: **„Broeders, het is tijd om uit den slaap op te staan."**

Opnieuw wenden wij ons in dit uur tot de leden en vrienden van onzen bond en vooral tot de leiders onzer groepen.

Treedt binnen in de ondoorgrondelijke schatten van ons geloof. Slechts daarin liggen de opbouwende krachten voor staat en natie.

Biedt deze krachten moedig en bewust den Duitschen mensch in de nieuwe Duitsche periode aan.

Zonder deze krachten blijft deze periode arm en onvoltooid.

Komt op voor de leer der Kerk, volgens welke elk volk den hoogen nationalen plicht heeft, **zijn bijzondere aan zijn karakter eigen zedelijke en geestelijke talenten binnen het kader van het geheel der volkengemeenschap te ontplooien** en dat deze plicht zijn hoogste kracht, waardigheid en wijding eerst uit de bovennatuurlijke gemeenschap van het rijk van Christus ontvangt.

Verkondigt de op zulk een noodlottige wijze miskende waarheid, dat het ook in de maatschappij en in het economisch leven om het rijk Gods en zijn gerechtigheid gaat: steeds weer moeten alle natuurlijke gebeurtenissen in het licht van het bovennatuurlijk leven en de wijsheid des kruises worden geplaatst en daardoor van den geest van den tijd en van de dwalingen des tijds verlost worden.

Verbindt met de geestelijke verdieping het leven met God en de gelijkwording aan het voorbeeld van onzen Heer. Godsdienst en geestelijk leven moeten weer tot levensvolle eenheid verbonden worden. Blijft vertrouwen koesteren op de eindoverwinning der religieuze krachten.

Bestrijdt in onze kringen den vijand van elk geestelijk leven: een in handelsbelangen opgaande, geestelijke, stompe philisterij.

Verovert in liefde voor ons volk de nieuwe periode van Duitschland voor het rijk van Christus: het rijk der liefde, der gerechtigheid en van den vrede.

De vierde persoon.

De beroemde ontdekkingsreiziger Sir Ernest Shackleton was een zeer godsdienstig mensch.

Toen hij met zijn twee makkers de barre ijsvlakten en gletschers van het Zesde Werelddeel verkende, had hij, zoo schrijft hij, steeds het gevoel van een Goddelijk geleide bij zich.

Hij teekende dit in zijn journaal (dagboek) aldus aan:

„Wanneer ik terugzie op die dagen met al hun angsten en gevaren, kan ik er niet aan twijfelen, of ons clubje stond onder Goddelijk geleide, zoowel op het stormachtige water als over de barre vlakten. Ik weet, dat gedurende dien langen en „racking march" (folterenden marsch) over de naamlooze bergen en gletschers van Zuid-Georgië het mij ooit voorkwam, dat we niet met ons drieën waren, maar met ons vieren. Ik zeide niets daarvan tot mijn gezellen, maar later zei Worsley tegen me: „Baas, ik had zoo'n vreemde gewaardording op dien marsch, dat er een andere Persoon met ons ging!"

„Ik ben met u alle dagen, tot de voleinding der wereld!" heeft Jezus gezegd.

Hij was, ongemerkt, in het gezelschap der Emmaüs-gangers. Hij was óók in de nabijheid van deze koene mannen der wetenschap. Het liefst toeft Hij nog in het gezelschap der jeugd!

Is dat geen heerlijk weten?

Dank.

— In dank ontvangen van den agent den Hr. Enrique M. Koster (Punda) verschillende producten van de bekende fabriek Ho-Ro-Co MFG. Co. van St. Louis in de Vereenigde Staten: die firma is een bekende specialiteit in zeepen, haarmiddels en tabletten.

— van het Koloniaal Instituut te Amsterdam het jaarverslag over 1932 [illegible] schillende interessante bijzonderheden staan over de thee-propaganda.

— van de Red „D" Line de tijdtafel van de „Trujillo" van Mei tot Augustus.

— van de Horn-Linie de tijdtafel van haar Colombia-lijn en haar Haitilijn tot September en ook nog een propangande blaadje over het prachtige motor-schip "H. C. Horn".

— van het Internationaal Werkliedenbureau (afdeeling van den Volkerenbond) 2 afleveringen van „Industrial anb labour information", waarin vele bijzonderheden staan over het werkloozenvraagstuk in verschillende landen, en meer kwesties den arbeid betreffende.

Het Galtabeck-schip te Gothenburg

In het museum te Gothenburg Zweden is thans het z. g. Galtabeck-schip opgesteld, dat 5 jaar geleden te Galtabeck in de buurt van Varberg opgegraven werd, na vermoedelijk ongeveer 2000 jaar in de aarde bedolven te zijn geweest.

Het schip is ongeveer 14 M. lang, uit eikenhout gebouwd en prachtig van vorm. De restauratie is met de grootste zorgvuldigheid uitgevoerd.

De vondst van het schip is vooral daarom belangrijk geweest, omdat thans het bewijs verkregen is, dat de scheepvaart verscheidene eeuwen vroeger in de Scandinavische landen ontwikkeld was dan tot nu toe werd aangenomen, terwijl ook de scheepsbouwnijverheid vroegtijdig een hoogen graad van ontwikkeling moet hebben gehad.

Officieele berichten.
(Van de vorige week.)

Mevr. C. H. E. Visser Norden onderwijzeres 3e klasse is ingaande 15 Mei 1933 benoemd tot onderwijzeres 2e klasse en werkzaam gesteld aan de Wilhelminaschool.

Mej. H. M. Loewenthal werkzaam aan de Wilhelminaschool is ingaande 15 Mei 1933 eervol ontheven van hare werkzaamheden aan die school en overgeplaatst naar de Emmaschool.

Mej. J. W. Bekker Groenedijk is ingaande 15 1923 benoemd tot onderwijzeres 3de klasse en werkzaam gesteld aan de Wilhelminaschool.

Aan den Heer J. F. Haayen inspecteur der belastingen is ingaande 8 Mei 1933 wegens andere redenen dan ziekte vier weken vrijstelling van dienst verleend met vergunning dit verlof in het buitenland door te brengen.

Aan den opzichter bij het gevangeniswezen op Curaçao L. Bouwman is wegens langdurigen onafgebroken dienst van 10 jaren 10 maanden buitenlandsch verlof naar Nederland verleend.

Twee jaar Spaansche Republiek.

Een Trieste verjaardag.

De tweede verjaardag van de stichting der Spaansche republiek welke verleden maand in alle Spaansche garnizoensteden met militaire parades is gevierd, viel nu direct niet in een tijd, welke voor de jonge republiek bemoedigend is. Immers de verdeeldheid onder de republikeinen zelf is nog nooit zoo groot geweest als juist in deze dagen. Het gouvernement Azana leeft niet alleen op voet van oorlog met de groote meerderheid van de publieke opinie des lands maar ook met een der machtigste republikeinsche partijen in het parlement, de radicale, welker leider, Lerroux, zoo'n ontzaglijk aandeel in den opbouw der republiek gehad heeft.

Dooden zijn het, die gesproken hebben, zeide Lerroux dezer dagen aan de pers, toen hem naar zijn meening gevraagd werd omtrent de redevoeringen, die Azana, Domingo en Prieto dezer dagen te Bilbao gehouden hebben. En toen Azana in het begin van deze week in de cortes een verdagingsvoorstel indiende, was het Lerroux, die namens het oppositieblok verklaarde, dat hij dit voorstel der regeering als een oorlogsverklaring beschouwde en dat de oppositie, zoodra het Paaschreces geëindigd zal zijn, de obstructie tegen de regeering tot het uiterste zal drijven.

Buiten het parlement is de toestand niet minder gespannen. De filosoof der republiek, señor Ortega y Gasset, deed onlangs aan een correspondent van de „Heraldo de Madrid" de opzienbarende onthulling, dat hij kennis gekregen had van voorbereiding van een monarchistisch complot, dat in alle deelen van Spanje vertakkingen heeft.

Een nog gevaarlijker complot werd, zooals men weet, te Madrid ontdekt, toen aldaar 160 anarcho-syndicalisten werden gearresteerd, die een revolutie voorbereidden. Toen de politie een inval deed in de gebouwen van de „confederaciòn national de trabajo", ontdekte, zij een ontzaglijke hoeveelheid wapenen en munitie en ettelijke duizende vlugschriften met titels als: „De revolutionnair moet op zijn hoede zijn". „Iedere anarchist moet beschikken over een revolver" en „Om de republiek ten val te brengen, zijn slechts drie middelen noodig: vuur, wapenen en bloed."

Behalve de duizenden, die zich tot een gewapenden opstand voorbereiden en de bestaande [illegible] len omverwerpen, [illegible] bewind [illegible] zenden [illegible] die zich daaglijks in bundelende gevoelens gekwetst zien en langs wettelijken weg met de tegenwoordige bewindvoerders den strijd zullen aanbinden, zoodra zij den tijd daartoe gekomen achten.

[illegible] State.

Zondagmiddag kwam dit Amerikaansch schoolschip onze Haven binnen en vertrok weer Maandagavond naar Panama. Het maakt een reis rond de wereld en kwam nu van Italie. Daar werd de Staf en de kadetten door Mussolini ontvangen, wat niet dikwijls gebeurt met een schoolschip. De Duce sprak gedurende 5 minuten in zuiver Engelsch. Hij zei o.a. dat hij hoopte dat dit bezoek aan Italie zeer interessant zou zijn en dat hij wist, dat het zeer instructief zou zijn. Staf en kadetten werden ook ontvangen door den Paus die hen gedurende 3 minuten in het Italiaansch toesprak: de Paus sprak echter zoo duidelijk dat de Kapitein die geen Italiaansch, maar wel Spaansch kent, het goed kon volgen. Een van de kadetten was zoo aangedaan door deze audientie dat hij flauw viel; en door de Zwitsersche Garde moest bijgebracht worden met een flinke dosis Cognac. Het is te begrijpen dat de cadetten daar later veel pret over hadden en misschien wel 'n beetje spijt hadden dat ze niet allemaal flauw waren gevallen. Het schip zal den 28sten Juni in Californie aankomen en zoo haar wereldreis voleindigd hebben.

Het meet 2592 ton, is 261 voet lang, grootste breedte is 43½ voet, grootste diepte 28 voet. Het is in 1919 gebouwd, in 1930 overgegaan tot de Marine en in datzelfde jaar is het aan Californie gekomen. De bemanning bestaat uit 32 man; het getal kadetten bedraagt 129, die opgeleid worden hetzij voor de Marine, hetzij voor de Koopvaardij. Slechts 4 Staten der Unie hebben zulk een opleidingsschip dat zijn: New-York-Pennsylvania, Massachusetts en California.

Dat soort schepen behooren tot de Marine en staan onder commando van Marine-officieren in actueelen dienst of ook wel van gepensioneerden.

DE HEER EN MEVROUW

TIJSSEN -- MISSET

geven hierbij kennis van de geboorte van hun zoon

Tom.

Curaçao, 13 Mei 1933.

St. Eustatius' Mangaan-erts en krijt!

Verleden week reeds hebben we daar 't een en ander over gezegd. Het schijnt dat het zand aan de baai van Oranjestad (zuidkant) mangaan-erts bevat, dat men gebruikt bij het lassen. Twee Amerikanen (een geldschieter en een Ingenieur) hebben de baai onderzocht en naar schatting zullen ze minstens 5 of 6 jaar noodig hebben om al dat erts uit de zee te laten opdiepen door een baggerschip: het ruwe erts zal naar Amerika verscheept worden en het fijnere naar Europa. De ingenieur schijnt een machine uitgevonden te hebben om het erts gemakkelijker te zuiveren.

Verleden week zijn die twee menschen naar den Gouverneur geweest en naar we vernemen is hun de concessie toegestaan of wordt ze hen binnenkort toegestaan. Meer aan de Noordkant van 't eiland, op Zeelandia zit er ook erts: dit zullen de menschen van 't eiland zelf mogen delven, en aan die compagnie leveren zoodat er verschillenden met al deze werkzaamheden hun broodje zullen kunnen verdienen.

De kapiteins die in Statius wel eens geankerd hebben, verklaren dat ze aan hun ankers konden zien dat er dat soort erts in het zeezand zat. Voorts hebben ze op St. Eustatius ook nog een soort krijt ontdekt, dat uitermate geschikt is om zonder de minste moeite gouden voorwerpen enz. blinkend te maken. Dat beloofd dus wat voor 't kleine Statius. Zijn naam Golden Rock doet het nu nog alle eer aan.

Nieuwindt Toren.

Binnenkort beginnen in Barber de werkzaamheden voor het 10 meter verlengen der kerk en het bouwen van den Nieuwindttoren. De teekening heeft een zeer modernen inslag en is werkelijk mooi. Voorts wordt het dak met een soort leien bedekt en krijgt de kerk een tegelvloer; het presbiterium wordt van marmer en van binnen wordt het dak met Celotex bedekt. Barber, de oudste buitenparochie en de stille getuige van Mgr. Nieuwindt's apostolischen ijver, wordt nu als bij tooverslag een der mooiste kerken van 't Vicariaat.

Aruba's Goud.

Naar verluidt is er toegestaan om de Arubaansche goudvelden te onderzoeken. [illegible] goede uitslag, zal [illegible] opgenomen worden door een Nederlandsche goudonderneming [illegible]

Aruba's vliegmachine.

Dit vliegmachien is 11 Mei uit Amerika vertrokken en 14 Mei op Aruba aangekomen; het is het eigendom van den Heer Viana aldaar, die zooals men weet van plan is een vlieglijntje te openen, Aruba - Curaçao en [illegible] De vliegtochten [illegible] (of Woensdag) en Zaterdag van iedere week.

Politieberichten.

Gedurende de laatste week werden de navolgende aantallen processen-verbaal door de Politie opgemaakt.

Terzake:

Mishandeling	9	maal
Vernieling	2	„
Verduistering	1	„
Diefstal	1	„
Brandstichting	1	„
Dronkenschap	5	„
Verkeersovertredingen	60	„
Andere overtredingen	12	„

Goede Reis.

In den nacht van 13 Mei l.l. is Z. Eerw. Pastoor Hendriks met een tankboot van Aruba naar New-York vertrokken, om vandaar met de Holland-Amerika Lijn verder te reizen naar Holland, waar hij zijn jaar vacantie zal doorbrengen. Zijn opvolger op San Nicolas, Z. Eerw. Pastoor Exler was reeds de Woensdag te voren met de Medea vertrokken.

Donderdag a.s. vertrekken met de „Costa Rica" naar Holland Mevr. Wwe. Dijkstra en hare zuster, alsook Mevr. Wwe M. C. Zeppenfeldt-Badarraco en zoontje en ook nog de Heer Vice-Consul van Colombia J. M. J. Ellis en familie. De Heer Ellis gaat om zijn oudsten zoon op te opzoeken die nu studeert op 't Canisius College te Nijmegen, en ook om zijn zoon Jan tot voleinding zijner studieën voorloopig te plaatsen bij de Broeders van Maastricht die ook een school hebben in Nijmegen. Voorts denkt de Heer Ellis door te reizen naar Lourdes en ook naar Rome, om den aflaat van 't Heilig jaar te verdienen en waarschijnlijk zal hij ook naar 't Heilig land gaan, en in 't bijzonder naar de fabrieken van de Shemen Oil te Haifa waarvan de Heer Ellis agent is om besprekingen te voeren met de Directie. De Heer Ellis zelf zal ongeveer 4 maanden uitblijven; zijn achtbare familie echter (behalve de 2 studeerende zoons) zal pas na een jaar terugkomen.

Wij wenschen aan alle vertrekkenden een goede reis onder Gods besten zegen en een behouden terugkomst in ons midden. In 't bijzonder wenschen wij den kleinen Jan Ellis een goede reis en hopen zeer spoedig goede berichten te hooren over zijne studieën.

Mexico!

Eenige harde noten.

Over 't geval Mexico is al heel wat te doen geweest in de wereldpers, die echter — wat welmeer voorkomt, in die grrrroote Pers — sommige dingen op hun kop zette in plaats van recht. Een goede maand geleden verscheen er in de Noord-Amerikaansche pers een open brief aan den nieuwen Amerikaanschen Gezant te Mexico, den Heer Daniels. In dien brief worden eenige zeer harde noten gekraakt, die de diplomatieke tanden van menigeen wel heel veel pijn zullen doen, maar pijn tot genezing is goed en gezond, daarom zullen wij eenige van die noten hier voorzetten gekraakt en wel.

De brief begint als volgt:

Beste Mijnheer Daniels.

Het nieuws van uwe benoeming tot [illegible] en 't ander te vertellen, over het land waartoe U geroepen bent. Onnoodig te zeggen dat ik U alle succes toewensch op uw nieuwen post, die de eerste officieele is, welke U hebt hetzt sinds uw heengaan uit het Cabinet van 1921. Een man van uw leeftijd zal misschien de groote hoogte van 7500 voet wat te hard vinden, maar ongetwijfeld zal uw raadsheer Arthur Bliss Lane in staat zijn voor U een fijn schuilplaatsje te vinden daar bij Cuernavaca, waar ook uw voorganger Mr. Morrow woonde. U moet absoluut de Morrow-plaats gaan bezoeken, het is een klein Paradijs. De werkelijke baas van Mexico, President Calles, woonde ook te Cuernavaca, maar onlangs vertrok hij naar 't Westen, wat jammer is, want U zoudt met hem meer hebben te doen gehad, dan met de Gouvernements-Departementen, ten minste zoo U van plan waart zaken af te handelen. De Aartsbisschop van Mexico, Mgr. Diaz is daar ook komen wonen, sinds zijn laatste ziekte.

De politiek van 't land zult ge wel wat troebel vinden. De ambtstermijn van den tegenwoordigen voorloopigen President Gen. Abelardo Rodriguez, is bij lange nog niet ten einde maar toch zijn er reeds veel aspiranten voor dien post. Ge zult U zich herinneren dat dit de ambtstermijn is van General Obregon, die vermoord werd vóór zijn ambtsaanvaarding; zijn plaats werd ingenomen door Portes Gil, die er werd [illegible] een reisje naar Europa te maken. Ortiz Rubio volgde hem op, maar op den dag zijner ambtsaanvaarding werd er een aanslag op hem gepleegd en toen kreeg hij er genoeg van; een van zijn nabestaanden werd betrokken in een omkoopschandaaltje, en ze overtuigden hem naar California te vertrekken, waar hij nu is. De tegenwoordige man, een persoonlijke bescherming van Calles, zit nu bijna 1 jaar op het kussen: sommigen zullen zich hem herinneren als Gouverneur van Laag-California, waar hij nu en dan eens een vaderlijk oog liet gaan over de speelhollen daar.

Zooals ik zei, er zijn er 'n macht in de weer om hem op te volgen. Er is daar maar één politieke partij, natuurlijk, het gaat dus alleen maar om de nominatie, wat zeggen wil, om de gunst van Calles. Perez Treviño en Riva Palacios, — twee oude rotten — wisten laatst niet hoever het met hun gunst; het schijnt dat de eerste het nu gewonnen heeft, tijdelijk tenminste. Een ander heerschap, de vroegere minister van Oorlog, Gen. Amaro, was vroeger aan de winnende hand, maar hij werd veels te goede vrienden met Ortiz Rubio en zoo ging hij met de zen naar de grens!! (Uw voorganger ging naar 't station om afscheid van hem te nemen). Zoo U de stukken nakijkt van het gezantschap, zult U denkelijk vinden dat Amaro de candidaat was van ons gouvernement; ge zult zeker opnieuw van hem hooren. Hij is een klein zeer geschikt Indiaantje, die geen eigenlijke opvoeding heeft genoten, maar die een geweldige energie en ambitie heeft."

Na aldus de troebele politieke toestand te hebben geschilderd, zegt de schrijver een hartig woordje over de Mexicaansche buitenlandsche schuld waarvan sinds December 1927 niets meer afbetaald is, en die in 1927 maar eventjes $ 626,552.849 bedroeg; voeg daar nog bij een goede $ 250.000.000 voor schadevergoeding en confiscaties! Een mooi brokje dus voor Mr. Daniels, om dat alles eens van mekaar te krijgen!

Over de olie zegt hij 't volgende: „Dan is er natuurlijk de olie-kwestie. — Ze werd geregeld als men 't zoo zeggen mag, door Mr. Morrow, bij wijze van een „gentlemen's agreement" waarmede in 't begin het Mexicaansche Gouvernement genoegen nam, maar het zoo de Petroleum-maatschappijen hun productie hebben laten vallen tot een zeer laag cijfer, vergeleken met 10 jaar geleden; natuurlijk tot groot verlies voor Mexico. In productie in de olievoorbereiding. Deze compagnieen voelen zich nu zeer gelukkig in Colombia en Venezuela; maar toch zullen ze weer eens begeerige oogen richten naar Tampico. Het zal U ten hoogste interesseeren, hoe dan de Mexicaansche petroleum-wet er uit zal zien.

Dan legt de briefschrijver uit dat er meer Amerikaansche belangen in Mexico zijn, die gevaar loopen, zooals de textiel-industrie, spoorwegen, koper en zilvermijnen, maar vooral de Amerikaansche Licht en Krachtinstallaties, die het onder Mr. Morrow best maakten, maar waarover de President nog niet lang geleden iets losliet dat er opwijst dat ze den weg zullen „moeten" opgaan van de Petroleumindustrie. Mexico speculeert op Roosevelt's afkeer van zulke maatschappijen zooals het ook gedaan heeft op Coolidge's moeilijkheden met het beroemde olie-schandaal van Sinclair en Doheny. Een veeg teeken daarvoor is het volgende:

„Een eigenaardig iets gebeurde in December laatst wat misschien eenig licht kan werpen op Mexico, zooals het op den dag van vandaag is. In de Staten Sonora en Sinaloa werd afgekondigd dat groenten beschouwd zouden worden als van algemeen nut te zijn en het verkoopsmonopolie werd gegeven aan „Wells Fargo", tot groote tegenzin en ontsteltenis van „Standard Marketing" en andere concurreerende Amerikaansche Maatschappijen [illegible] teiten daarmee doen, ongeveer wat ze willen. Zoo is de Wet!"

Wat nu volgt in dezen brief is iets pijnlijks; maar waarheid is waarheid; ze moet gezegd worden, of men het graag heeft of niet . . .

„En als U in de stad Mexico zoo eens een toertje maakt, dan zult U op straat geen spoor zien noch van Priesters noch van Zusters, zooalswel mogelijk is in Uw eigen Staat van Noord-Carolina ondanks z'n dunne katholieke bevolking. De reden is dat het verboden is het Romeinsche kleed te dragen, laat staan de gewone priesterkleeding! zelfs niet het insigne van een of andere religieuze vereeniging mag U op hebben.

(Het spreekt van zelf dat het masonniek insigne en horloge-lintjes toegelaten is). Als U Zondagsmorgens er op uit gaat, dan zult ge geweldige menigten vrouwen en mannen de kerken zien bestormen. Dit heeft den schijn voor U dat er niet veel van waar is dat de Katholieken hier vervolgd worden! De reden van die geweldige ophooping is dat er maar 1 priester en 1 kerk is toegestaan voor iedere 40.000 zielen en er wonen ongeveer 1 millioen menschen in de stad en het district. In gewone omstandigheden is des zondags 1 priester en 1 kerk voldoende voor 3000 menschen, in de veronderstelling dan dat de Priester, met speciale dispensatie, 3 H. Missen mag opdragen.

„Dus, in een parochie waar U zulk groote menigte ziet voor 't Mishooren, kunt U er over nadenken dat door de Wet 37.000 andere van de verplichting van den godsdienst verstoken zijn. Het Katholisme is ook een godsdienst voor de week, denk maar aan Doopsel toediegen, trouwen, biechthooren, zieken bijstaan, catechismusles en raadgeven. Ongeveer een gelijk aantal geloovigen blijven verstoken van al die godsdienstpraktijken alleen al door de physieke onmogelijkheid dat één priester al die 40.000 menschen bereiken kan. In sommige Staten is de toestand nog erger. In Vera Cruz is er zegge en schrijve 1 Priester voor 100.000 menschen.

Daar echter zijn er al de kerken gesloten; de priesters worden als wild opgejaagd door de politie: laatst zijn er 2 of 3 gedood. Tejeda die candidaat is van 't Presidentschap is een onafhankelijke radicaal, haat alles godsdienst en zorgt er voor, dat geen enkele godsdienst wordt uitgeoefend in zijn gebied. Toen hij gouverneur was, geholpen [illegible] hist. door [illegible] digde hij een wet [illegible] geboorte-beperking, wat de katholieken beschouwden als een onverdraagbare beleediging van hun geloof. Meer dan 2 kinderen te hebben als U arm bent is een misdaad. Zoo is de Wet.

U verwondert zich misschien, waarom ik U dat allemaal vertel. Wat kunt gij doen, gij de gezondene van een vreemd land, in een zaak, die zoo zuiver een binnenlandsche aangelegenheid is voor Mexico? Kunt gij zoo ver gaan U bloot te stellen aan de afwijzing te moeten gezegd worden U met Uw eigen zaken te bemoeien? Wel, dat kan wel eens gezegd zijn, maar niet, zeker niet sinds Morrow. Mr. Morrow maakte er zijn eigen zaak van en wel met eenig succes. Hij was eerlijk daaromtrent en zoo hij in leven gebleven was, waren zeker de tegenwoordige gruwelen waarover ik U vertellen zal, niet gebeurd; maar zijn opvolger interesseerde er zich minder voor. In alle geval er is nu een precedent gesteld en zoo U het op de goede manier aanlegt kunt ge in naam der menschheid, een groote dienst bewijzen.

Ik veronderstel dat U weet dat het aan alle vreemde Bedienaars van den Godsdienst verboden is daar hunne bediening uit te oefenen. Nog tot den laatsten tijd trof dit verbod alleen de Katholieken, doch onder dezen President, ook de Protestanten. Pas onlangs gaf Bisschop Frank Creighton van de Protestantsche Episcopale Kerk, het op om weer terug te keeren en nam een bediening aan op Long Island als assistent van Bishop Stires. U ziet dus dat zoo ge naar de kerk wilt gaan en eens een preek hooren wilt, uw keuze moet vallen op een Mexicaansch Predikant om hem dan maar in 't Spaansch te hooren. Dat is wat anders dan in de dagen toen U nog Minister van Marine was en Bisschop Cannon (Protestant) op het bureau van uw collega in het Staats Departement placht te komen, om orders te geven wat er gedaan moest worden in Mexico!!

Uw eigen chef in 't Witte Huis, in die dagen was behekst ten opzichte van Mexico door meerderen anderen dan Bisschop Cannon alleen. Een combinatie van Zendelingen en Liberalen legden hem en het gouvernement het vuur zoo aan de schenen dat het Mexicaansche Hoofdstuk dier Regeering, zooals ge wel weet een van de meest aangename is, van haar historie!

Dan laakt de schrijver de ongelukkige tusschenkomst van Wilson, voor Carranza en later van Hughes voor Obregon, welke alle latere Mexico-Amerikaansche betrekkingen vergiftigd heeft. Dan gaat hij door:

„Wanneer U in Mexico komt, dan zou ik U willen aanraden een reis te maken naar Guadalajara in den Staat Jalisco. Dit is de meest bevolkte Staat en de meest katholieke. Daar worden de Paters door de Politie als wild opgejaagd: een van hen werd laatst [illegible] gestane kerk [illegible] lasting gevangen, door de jongens, wien hij den catechismus aan 't leeren was. Hij werd gevangen genomen en mishandeld. Een huis vol zusters werd aangevallen en sommigen van hen sprongen uit het raam om zich te redden. Verscheidene zusters worden gevangen gehouden. Kerken en scholen, die wettelijk toegestaan zijn, worden overvallen en geconfisceerd. De Staat zit vol spionnen om de Priesters te betrappen bij de overtreding van de „wet". Leeken, wier bloed in hun aderen kookt bij 't zien van zulke beleedigingen, worden gearresteerd en gewoonlijk gedood" wanneer ze trachten te vluchten."

Dit zijn nu eenige van de dingen die daar beneden in Mexico zooal gebeuren en die ik onder Uw aandacht wensch te brengen. In naam der menschheid en van den godsdienst, bezweer ik U, Uw besten invloed aan te wenden, om daar een einde aan te maken.

W. P.

* * *

Daarmee kan Mr. Daniels het voorloopig doen. Wij raden onze lezers aan dezen brief nog eens over te lezen, want er staat veel tusschen de regels in, wat men op het eerste gezicht willicht zoo niet merkt.

Auto-ongeluk.

Vrijdagmorgen heeft bij 't achteruit rijden Z. Eerw. Pater Hofhuis een ongeluk gehad. De Pastoor had vele bloedwonden (niet gevaarlijk) aan 't hoofd en werd verbonden in 't Hospitaal. De auto is deerlijk gehavend. Plaats des ongeluks is Zegu (Sta Maria).

Eenige en Algemeene Bekendmaking.

Wij maken onze stroomverbruikers er op attent, dat de stroomkwitanties over de maand APRIL zonder uitzondering voor of op 24 MEI a.s. betaald moeten worden.

Alle na deze datum niet betaalde Kwitanties zullen door ons worden geïncasseerd, verhoogd met EEN GULDEN incassokosten.

Wij verzoeken onze verbruikers tijdig hun kwitanties te voldoen, ten einde ons niet te noodzaken tot afsluiting over te gaan.

ELECTRICITEITBEDRIJF.
CURAÇAO.

Aankomst en Vertrek van schepen in de maand MEI 1933

S.S.	Aankomst van	Vertrek naar
Mataroa	20 New-Zealand, Cristobal	21 Southampton
Oranje-Nassau	21 New-York	21 Amsterdam
H C. Horn	21 Cartageha	21 Hamburg
Falcon	21 Maracaibo	21 New-York
Trajillo	21 Aruba-Maracaibo	21 La Guaira
Kyphissia	21 Cristobal	21 Hamburg
Karibia	21 Maracaibo	— Curaçao
El Libertador	21 Maracaibo-Aruba	22 Aruba-Maracaibo
Stuyvesant	22 Amsterdam	22 New-York
Barait	23 St. Kitts, St. Eustatius, Saba, St. Martin, Bonaire	— Curaçao
Simon Bolivar	24 New-York	24 Amsterdam
Astrea	24 New-York	24 Aruba-Maracaibo
Cuba	24 Le Havre	24 P. Limon
Midas	24 S. Domingo	— Curaçao
Atlas	24 Haitiaansche havens	— Curaçao
Miranda	— Curaçao	24 Maracaibo
El Libertador	24 Maracaibo-Aruba	25 Maracaibo
Costa Rica	25 P. Limon	25 Amsterdam
Barneveld	25 Amsterdam	25 Costa del Pacifico
Midas	— Curaçao	25-26 S. Domingo
Amor	26 Maracaibo	26 New-York
Astrea	26 New-York	26 Aruba-Maracaibo
Baralt	— Curaçao	27 Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius, St. Kitts
Atlas	— Curaçao	27 Hatiaansche havens
Dalvangen	28 Paramaribo	28 New-Orleans
Caracas	28 Maracaibo	28 New-York
Lara	28 New-York	29 Maracaibo
Mimi Horn	28 Hamburg	29 Cartagena
Karibia	— Curaçao	29 Maracaibo
Akaroa	30 Southampton	31 Cristobal, NewZealand
El Libertador	31 Maracaibo-Aruba	31 Aruba-Maracaibo
Flora	31 New-York	31 Aruba-Maracaibo

WAARSCHUWING

De Ontvanger op het eiland Curaçao waarschuwt hierbij de gezamenlijke belastingschuldigen wegens inkomsten belasting over 1932-33, dat het vierde gedeelte van genoemde belasting invorderbaar is geworden op den 30 Apr. 1933 en verzoekt hen, ieder voor zooveel hem betreft, de betaling daarvan te zijnen kantore te doen.

Curaçao, den 15 Mei 1933

De Ontvanger voornoemd.

MUSSENDEN.

VERLOOFD:

Edith A. Veeris

MET

Egidia G. Visser.

Eenige kennisgeving.

Curaçao 14 Mei 1933.

„DE SPORT"

Mededeelingen van „De Curaçaosche Voetbalbond."

Wedstrijd — Uitslagen.

1ste klasse	Transvaal	— Volharding	1—0
Res. 1ste kl.	Asiento 2	— R. C. C. 2	0—1
2de klasse	De Ruiter	— Olympia	1—0
	Hercules	— S. D. O.	0—0 (onder protest)
	D. D. V. O.	— Scherpenheuvel	0—1

Competitie-standen per 14-5-'33.

1ste klasse	Gesp.	Gew.	Gel.	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten
Trappers	4	3	0	1	11	5	6
Asiento	3	2	1	0	8	2	5
Republiek	2	2	0	0	4	1	4
Volharding	3	2	0	1	7	3	4
Jong Holland	1	1	0	0	3	2	2
Transvaal	2	1	0	1	2	5	2
Go Ahead	3	0	1	2	0	3	1
R. C. C.	3	0	0	3	5	8	0
Bismarck	2	0	0	2	2	9	0
Trekvogels	1	0	0	1	0	4	0
Res. 1ste klasse.							
R. C. C. 2	5	3	1	1	7	4	7
Jong Holland 2	3	2	1	0	3	1	5
Bismarck 2	4	2	0	2	3	2	4
Volharding 2	3	2	0	1	4	3	4
Trappers 2	2	1	1	0	14	1	3
Republiek 2	3	1	1	1	4	4	3
Asiento 2	4	1	0	3	5	4	2
Transvaal 2	4	1	0	3	2	9	2
Trekvogels 2	2	0	0	2	0	14	0
2de klasse.							
De Ruiter	7	4	1	2	5	6	9
D. D. V. O.	5	[illegible]	[illegible]	1	4	1	8
Scherpenheuvel	7	2	4	1	4	3	8
Hercules	4	2	1	1	6	2	5
D. N. S.	6	2	1	3	5	4	5
S. D. O.	5	1	2	2	3	3	4
Olympia	5	1	2	2	2	3	4

M. S. Z. [illegible]

COMPETITIE-PROGRAMMA.

Zondag 21 Mei

MUNDO NOBO

1ste kl.
Jong-Holland — Republiek
4.30 precies
Scheidsrechter: Suares

2de kl.
D. D. V. O. — Hercules
3.15 precies
Scheidsrechter: Sylbing

ASIENTO

Res. 1ste kl.
Asiento 2 — Trappers 2
4.30 precies
Scheidsrechter: Fräser

2de kl.
De Ruiter — S. D. O.
3.15 precies
Scheidsrechter: Schouwé

SCHERPENHEUVEL

2de klasse
Juliana — Scherpenheuvel
4.30 precies
Scheidsrechter: Corsica
De bus vertrekt van Wilhelmina-plein om 3.45 p.m.

Donderdag 25 Mei.

(Hemelvaartsdag)

MUNDO NOBO

1ste kl.
R. C. C. — Transvaal
4.30 precies
Scheidsrechter: Maduro

2de kl.
Hercules — Olympia
3.15 precies
Scheidsrechter: Jesurun

ASIENTO

2de klasse
D. N. S. — S. D. O.
3.15 precies
Scheidsrechter: Kranenburg

Zondag 28 Mei.

MUNDO NOBO

1ste kl.
Asiento — Volharding
4.30 precies

Res. 1ste klasse
Jong-Holland 2 — Trappers 2
3.15 precies

ASIENTO

Res. 1ste klasse
Bismarck 2 — Republiek 2
4.30 precies

2de klasse
Hercules — Juliana
3.15 precies

Zondag 4 Juni.

MUNDO NOBO

1ste klasse
Jong-Holland — Trappers
4.45 precies

1ste klasse
Go ahead — Transvaal
3.30 precies

ASIENTO

1ste klasse
Asiento — Republiek
4.45 precies

Res. 1ste klasse
Bismarck 2 — Trekvogels 2
3.30 precies

Maandag 5 Juni

(2de Pinksterdag)

MUNDO NOBO

1ste klasse
Bismarck — Volharding
4.45 precies

1ste klasse
R. C. C. — Trekvogels
3.30 precies

ASIENTO

Res. 1ste klasse
Asiento 2 — Republiek 2
4.45 precies

Res. 1ste klasse
Transvaal 2 — Trappers 2
3.30 precies

Aangesloten vereenigingen worden er met nadruk op gewezen dat bij opgave van nieuwe leden steeds moet worden vermeld of het werkende, gewone, dan wel ondersteunende leden zijn en dat hun adressen tevens moeten worden opgegeven. Dit is om administratieve redenen noodzakelijk.

Het bestuur heeft het noodig geacht ten huize van den 1sten secretaris een telefoon te installeeren, zoodat dezen thans ook telefonisch te bereiken is, hetgeen een vlot verloop van zaken zeker [illegible]. Het nummer is: 289.

Protest-Commissie.

Het door de C.V.V. „GO AHEAD" ingediende protest inzake den competitie-wedstrijd „GO AHEAD" — „TRAPPERS" gespeeld op 30 April j. l., als zou het tegenpunt in buitenspel positie zijn gemaakt en het spel 2 minuten langer hebben geduurd, is, bij gebrek aan afdoende bewijzen, afgewezen.

Inschrijvingen.

(werkende leden)

„HERCULES" — F. Angel, Bonavista 450 — per 13|5|'33
— J. Pinedo, Normandia 88 — idem
„R. C. C." — F. Elvers, p/a John Henderson, — per 6/5/'33
„TRANSVAAL" — E. H. Hoelen, Sumatrastraat — per 14/5/'33
— E. A. Valies Roodeweg 178 idem
„D. D. V. O." — V. Kleinmoedig (verzoeke adres op te geven) per 9|5|'33
S. Lopez „ — idem
P. Merkies „ — idem
H. de Lannoy „ — idem
F. Faneyten „ — idem
R. Scorrea „ — idem

Afschrijvigen.

(Werkende leden)

"TRANSVAAL" — C. Pauli, Donckerstaat 28 — per 14|5|'33
„TRAPPERS" — E. Quirindongo, Penstraat 27-a — per 15|5|'33

Voorwaarts.

Het is de taak van de voorwaarts doelpunten te maken. Gewoonlijk gaat men daarbij uit van het beginsel, dat de buitenspelers voor het opbrengen van den bal hebben te zorgen en dat de binnenspelers het afwerken van den aanval voor hun rekening nemen. De vleugelspelers moeten zeer snel zijn en handig kunnen drijven. Ze brengen den bal langs den vleugel op, doch niet verder dan tot ongeveer drie vierden van het veld. Dan passeeren zij den bal snel naar voren naar een binnenspeler, of, indien ze daarvoor gelegenheid hebben, zwenken ze met den bal zelf naar binnen in de richting van het doel. Op ongeveer 20 Meter afstand van het doel gekomen, kunnen ze dan den bal aan den middenvoor geven om te schieten, of zij kunnen, indien zij dit met eenig succes denken te kunnen doen, zelf schieten.

De aanval moet zoo snel geschieden, dat spelers van de tegenpartij die gepaseerd worden, geen kans meer hebben om zich te herstellen, terug te keeren en voor de tweede maal zich tegenover dezelfde aanvallers te stellen.

Daarom is elk drijven en draaien met den bal uit den booze.

Alles moet er op gericht zijn den bal zoo snel mogelijk voor het vijandelijk doel te brengen.

Het opbrengen van den bal door een vleugelspeler tot de hoekvlag en het daarna voortzetten is derhalve eveneens af te keuren, daar het tijdverlies beteekent.

De bal komt veel sneller voor het doel, indien de vleugelspeler op een veertig meter afstand van het doel schuin naar voren plaatst, of zelf met den bal naar binnen gaat.

Het afwerken van den aanval geschiedt het voordeeligst recht voor het doel daar de doelverdediger dan de volle breedte van het doel te beschermen heeft.

Het is daarom verkeerd, van den vleugel op het doel te schieten. Om dezelfde motieven is het ook verkeerd, om, indien de bal binnen het strafschopgebied voor het vijandelijke doel is gekomen, hem nog eens naar den vleugel te plaatsen. Dat is slechts tijdverlies, waardoor de vijandelijke achterhoede in staat gesteld wordt zich terug te trekken en het doel te bewaken. Uit het bovenstaande volgt ook, dat de middenspelers bij het afgeven van den bal, dien, als ze op grooten afstand van het vijdelijke doel zijn, bij voorkeur moeten geven aan den vleugelspeler en indien ze dicht bij het vijandelijke doel zijn, aan een der binnenspelers.

DE NEDERLANDSCHE PADVINDERS-VEREENIGING.

AFDEELING WILLEMSTAD CURAÇAO.

Schotsche dassen.

GROEP I

(Schotsche dassen).

Troepleven van Maandag 22 tot en met Zondag 28 Mei 1933.

Motto voor deze week is art. 4 van de WET:

EEN PADVINDER IS EEN VRIEND VOOR ALLEN EN EEN BROEDER VOOR ELK ANDER PADVINDER.

Als een Padvinder dus een andere Padvinder ontmoet, behoort hij hem, ook al is hij een vreemde, aan te spreken en hem op alle mogelijke manieren te helpen, hetzij om een opdracht uit te voeren, hetzij door hem voedsel te verschaffen of op welke wijze dan ook.

Een Padvinder is nooit verwaand. Hij ziet dus niet neer op een ander, omdat deze armer is. Daartegenover zal hij geen onvriendelijke gevoelens koesteren tegenover menschen, omdat ze rijker zijn. De inlanders noemden KIM „de kleine vriend van de heele wereld" en dien naam moet iedere Padvinder trachten te verdienen.

Mededeelingen: De patrouille *TIJGERS*, uit ARUBA, geeft haar eigen patrouille-Blad, get. *„DE LLANO"* uit, hetwelk heel goed verzorgd is. Het is bij de Leiders ter inzage en ziet er goed verzorgd uit. Wij zijn trotsch op onze broers in ARUBA en maken de P. L. HERMAN DANIA ons compliment.

De Leiders.

De KOOKWEDSTRIJD met opteling van het aantal punten in de afgeloopen maanden gegeven, is gewonnen, door de patrouille HERTEN, welke dus voor de tweede maal het wisselschild in haar bezit houdt. Een goede prestatie.

Lees de mededeeling in het Troeplokaal, betreffende de nieuwe Wedstrijd.

De Hopman:

WOENSDAG 24 Mei...

verzamelen om 6 30 uur op 't Groepterrein.

GECOMBINEERDE PATROUILLE-AVOND.

Speciale opdracht voor elke patrouille.

Wedstrijd en mededeelingen betreffende de St. Christoffel Tocht.

Vrijdag, 26 Mei.

BELANGRIJKE TROEPRAAD voor [illegible] van 5 tot 6 uur. van 6.30 tot 8 uur.

INSPECTIE over kampuitrusting en Uniformen door de Vaandrig en H. P. L.

Gereedleggen van het mede te nemen Materiaal.

Zaterdag 27 en Zondag 28 Mei

Groote Tocht SINT CHRISTOFFEL. vertrek Zaterdag half twee RIF, terugkeer Zondag zeven uur Brionplein.

WELPEN HORDE VAN TROEP I.

Dinsdag

23 Mei, om half vijf verzamelen op het RIF.

Rimboe-spelen .... Ster-werk .... Vuurtoren maken.

HAND-BAL en Verhaal: „DE SMOKKELAARS".

Zaterdag

27 Mei, om twee uur verzamelen op Fort EEN-NACHT.

Groote Indianen-Oefening, „DE UTAH'S" vervolg van het verhaal ATLANTIA.

De Zwarte Panter zal deze middag de Horde leiden.

Wel... doe je Best.
De Oude Wolf.

GESPREKKEN IN DE LEIDERS-KAMER.

Vaandrig .... (tot Hopman, welke met een groote truck, waarin elf kleine jongens en Bagheera, het Groepterrein komt oprijden)...

„Hallo Hop, is alles goed gegaan? Zijn onze kleine broertjes de St. Christoffel opgeweest?"

Hopman:.. (terwijl hij uitstapt, en de Welpen onder leiding van Bagheera Beaujon de materialen afladen)...

„En of, Vaan. Het zijn dappere kleine kereltjes. Alles is bijzonder goed gegaan en of ze er enthousiast over zijn, dat begrijp je.

De Sint Christoffel beklommen, als je 7 of 8 jaar bent.

Hoe is 't met de Padvinders onder jouw leiding deze middag gegaan?"

Vaandrig: „Het is in de Troep ook uitstekend geweest. De jongens hebben hun best gedaan. Het was een prachtige sein-oefening op de Zwarte Berg"

Hopman: „Het is fijn voor mij te weten, dat ik de Troep in goede handen achterlaat als ik een tocht met de Welpen onderneem. Ik heb aan Bagheera Beaujon ook een waardevolle steun gehad.

Vaandrig: „Waren de Welpen niet moe, Hop, toen ze er bovenop kwamen?"

Hopman: „Geen last van gehad Vaan. Ik wist wat ze konden. Gà maar eens na, hoeveel of kleine jongens op een dag wel in beweging zijn. Welnu, we hadden het handig ingepikt en hun energie een beetje opgespaard. Zaterdagavond na 't kampvuur op de Plantage, reeds om half acht naar boven op de groote zolder van het landhuis om te slapen.

Zondagmorgen om half vier opgestaan, wasschen, eten en warme thee en toen in een lange linie, met twee stormlantaarns voor verlichting, op tocht en... er boven op. Leuk was 't de gesprekken en het zingen der Welpen onderweg te hooren. Onze jongste, van zes en half jaar, heeft bewezen, dat hij er ook op kon. Anders Henkie en Fransje, de twee van zeven zijn ook niet voor een geruchtje vervaard. Ook de nieuwe Welp, Arend van Unen, kwam er prachtig boven op."

Vaandrig: „Heeft U nog mooie photo's kunnen maken, Hop?"

Hopman: „Jo, ik had mijn phototoestel vergeten en had mijzelf wel een draai om mijn ooren kunnen geven, hetgeen ik toch maar niet gedaan heb.

Gelukkig had Bagheera het zijne, en heeft er acht gemaakt. Ik hoop dat ze goed zijn.

Vaandrig: 't Is jammer voor uw negatieven. Maar over 14 dagen, gaan wij er toch met de Padvinders heen en dan kunt U verder nog menige opname maken. Heeft U verder nog wederwaardigheden op de tocht gehad?

Hopman: „We zijn met de truck naar Westpunt geweest en hebben daar gezwommen. 't Was fijn voor de Welpen.... aan „krijgertje spelen" natuurlijk geen gebrek. Toen ze terug kwamen, ging elk groepje van zes jongens hun griesmeel koken. Daar hebben ze echter nog niet veel kaas van gegeten en was ze bij ieder Nest een beetje aangebrand. Niet waar, Boelie?" (dit tot een Welp, welke net voorbij loopt.) „'k Heb mijn vingers een beetje op de pannen moeten oefenen, gewoon een stukje afgeschuurd."

Vaandrig: „Ik vind toch, dat ze veel geleerd hebben en dat ze zoo goed hun Welpen-Wet in practijk leeren brengen n.l. EEN WELP IS MOEDIG EN HOUDT VOL.

Hopman: „Ik vind het ook een zéér waardevolle training en mogelijk gemaakt door de fijne medewerking van ons Bestuurslid D. CAPRILES waardoor wij die flinke truck voor onze tocht gebruiken konden, eveneens door de hartelijke en gastvrije ontvangst van den heer MUSKUS op zijn landhuis KNIP.

Willemstad, 15 Mei 1933.

M.

Redevoering,

van den Hr. J. H. SPROCKEL.

in den K. R. bij de Algemeene Beschouwingen [illegible]

over de Begrooting 1934.

Mijnheer de Voorzitter,

Op deze sluitende begrooting voor het dienstjaar 1934 is een post uitgetrokken van f 700.000.—, om de kasvoorschotten indertijd in Holland opgenomen, gedeeltelijk af te betalen. Wij stellen het op prijs, dat het Bestuur er op uit is, die kasvoorschotten zoo spoedig mogelijk af te lossen. Toen enkele maanden geleden het Bestuur met een ontwerp kwam, waarbij ter vorming van een pensioenfonds, op de ambtenarensalarissen een korting van 5% werd voorgesteld, met de mededeeling, dat die korting voorloopig echter zou worden aangewend ter aflossing van onze schuld aan Nederland, heb ik mijn stem gegeven voor dat ontwerp en heb ik genoegen genomen met de gedane mededeeling omtrent de voorloopige bestemming van de korting; daarbij de hoop uitsprekend, dat na aflossing der schuld die korting op de salarissen zou gebruikt worden voor hare ware bestemming. Nadien is me echter gebleken, dat er in sommige kringen eenige ontstemming heerscht over het feit, dat deze korting, uitdrukkelijk bedoeld voor de vorming van een pensioenfonds, thans een ander doel wordt aangewend. Men vindt het niet in den haak, dat gelden door een bepaalde groep burgers voor zeker doeleinde opgebracht, onttrokken worden aan de ware bestemming en besteed ten bate van het algemeen. Dat het Gouvernement instaat voor de pensioenen van zijn ambtenaren, heeft met de kwestie niets te maken. Dit is een plicht, die het Gouvernement op zich heeft genomen vóór de invoering der korting.

Mijnheer de Voorzitter, ik voel wel voor deze bezwaren en zou aan het Bestuur willen verzoeken, om indien eenigszins mogelijk op de volgende begrooting niet slechts f. 20.000.— in het pensioenfonds te storten, maar het volle bedrag der korting, voor 1934 geraamd op f. 130.000.—.

Mijnheer de Voorzitter, wij hebben daar straks mogen vernemen, dat het Bestuur eischen stelt aan jongelui, die bij het Gouvernement in dienst treden. Dat is natuurlijk alleszins te prijzen. Het Bestuur moet er op uit zijn, het korps ambtenaren zoo goed mogelijk te maken. Ik weet, dat voor sommige betrekkingen geëischt wordt, dat de sollicitanten bewijzen overleggen, een M.U.L.O-school met goed gevolg te hebben doorloopen. Dit is een prijzenswaardige maatregel, niet alleen, omdat hoogere eischen in het algemeen een waarborg zijn voor goed ambtenaar, maar ook, omdat de leerlingen der M.U.L.O-Scholen, ziende dat het Gouvernement waarde hecht aan de diploma's, beter hun best zullen gaan doen om die te behalen. De studielust, die onder de Curaçaosche jongens niet groot is, aan te wakkeren, is ook een voordeel. Gaarne zou ik zien, dat het Bestuur in dezen een stap verder ging, en in het vervolg wanneer het ambtenaren of beambten noodig heeft, in de Curaçaosche Courant daarvoor oproepingen plaatste, die door de locale pers overgenomen zouden kunnen worden. Ik heb weleens de klacht gehoord, dat er bij het Gouvernement door vreemdelingen betrekkingen bekleed worden, waarvoor in eigen land zeker gegadigden zijn met de vereishte capaciteiten.

Het kan niet anders dan goed werken, dat bij het in dienst nemen van jonge lui het Bestuur allen, die meenen aan de gestelde voorwaarde te voldoen, in de gelegenheid stelt om mee te dingen. Zoodoende heeft men een grooteren waarborg, dat de meest geschikte benoemd wordt.

Mijnheer de Voorzitter, ik ken van nabij den grooten ijver van het tegenwoordige Bestuur, om het vakonderwijs te bevorderen. De Koloniale Raad is het met het Bestuur eens, dat het streven moet voorzitten, om de Curaçaosche jongelieden zooveel mogelijk profijt te doen trekken van werkgelegenheden, die in dit gebiedsdeel geboden worden door de groote maatschappijen en bij de scheepvaart. Het ambachtsonderwijs, op initiatief en met geldelijken en daadwerkelijken steun van het Bestuur begonnen zal geleidelijk aan moeten uitgroeien en gericht zijn op de behoefte van eigen land. Bij deze begrooting heeft het Bestuur in vervolge van zijn prijzenswaardig streven een bedrag aangevraagd om te kunnen beginnen met een machinistencursus, daarbij geleid door de overweging, dat voor een groot gedeelte der jongens, die de M. U. L. O scholen met goed gevolg hebben doorloopen, geen emplooi, te krijgen is op kantoren en bij den handel in het algemeen. Ik moge de hoop uitspreken, dat het aan het Bestuur moge gelukken de belangstelling en den steun van de hier gevestigde scheepvaartmaatschappijen te verkrijgen om het voorgenomen plan in alle deelen te doen slagen.

Mijnheer de Voorzitter. In het eindverslag op dit begrootingsontwerp hebben de afdeelingen sommigen doen uitkomen, dat zij het niet eens waren met het antwoord van het Bestuur over het [illegible] van de verhoudingen tusschen de salarissen van eenige groepen van ambtenaren. Wat de geachte gemachtigde van het Bestuur ons vanavond in dezen heeft meegedeeld, heeft mij niet overtuigd. Ik blijf nog steeds de meening aankleven, door de afdeelingen vanaf het begin aangenomen, dat het verbreken van die verhoudingen in de meeste gevallen niet terecht is geschied, dat het beter was, indien het Bestuur bij de verlaging der wedden, welke wegens den verlaagden levensstandaard gemotiveerd is, de verhoudingen intact had gelaten. Ik wil hiermee niet beweren, dat die verhoudingen in alle opzichten goed waren, dat er geen fouten zijn begaan in de voorgaande regelingen, maar wel, dat de regeling 1928 door de veranderingen van het Bestuur er zeker niet beter op geworden is. De zoogenaamde hoogere eischen, op grond waarvan het Bestuur eenige groepen ambtenaren op een hooger salarisniveau plaatst, kunnen bezwaarlijk hoog genoemd worden, vergeleken met wat voor andere groepen geëischt wordt.

De eisch, het M.U.L.O. diploma te bezitten, om als klerk benoemd te worden, moet zeker ook gesteld worden voor degenen, die zich aanmelden om opgeleid te worden voor seiner bij de draadlooze.

De talenkennis is bij de seiners even zoo noodzakelijk als bij het personeel der administratie.

Dat er nauwkeurige staten worden bijgehouden over bekwaamheid en ijver van het administratief personeel, is zeer goed, maar ook bij de andere [illegible] zou dit zeer aanbevelenswaardig zijn.

Dat een hoogstaand administratief korps van groot belang is voor den goeden gang van zaken, is zeer zeker, maar dit geldt niet in mindere mate voor de andere ambtenaren.

Het meer werk kan hier ook niet als motief gelden, daar door inkrimping van het personeel ook bij andere takken van dienst meer werk wordt verricht.

Mijnheer de Voorzitter, bij een salarisregeling de juiste verhouding der verschillende takken van dienst te treffen, is een moelijk probleem, niet alleen op Curaçao, ook elders. In 1928 zijn met veel moeite verhoudingen vastgesteld, die over het algemeen genomen zeer goed waren. Het ligt echter voor de hand, 't is ten minste een feit, dat wijzigingen van bezoldigingsregelingen, waarbij de geldende onderlinge verhouding der wedden wordt verbroken tot gevolg hebben ontevredenheid, ja zelfs verbittering bij de genen, die zich verongelijkt voelen, een gevolg, waarvan de dienst de nadeelen ondervindt. Wijzigingen tusschen de verhoudingen moeten dan ook niet telkens worden aangebracht en moeten vooral goed gemotiveerd zijn. Dit laatste nu is niet geschied bij de regeling door het Bestuur voorgesteld. Op Curaçao [illegible] nog

al eens een ander Bestuur en ieder Bestuur blijkt zijn eigen inzichten te hebben in deze materie, met het gevolg, dat in het korps ambtenaren verschillende groepen nog al eens in het teere point d'honneur worden geraakt.

Mijnheer de Voorzitter, ik wil hier niet dieper ingaan in de gewijzigde verhoudingen. Het antwoord van den geachten gemachtigde van het Bestuur heeft me niet tot ander inzicht kunnen brengen als in het eindverslag neergelegd. Gaarne zou ik willen, dat de K. R. zijne meening uitsprak over deze nieuwe regeling en de toelichting daaromtrent door het Bestuur gegeven. Hiertoe wil ik den Raad de gelegenheid openen door de volgende motie voor te stellen, U, mijnheer de Voorzitter verzoekende, die in stemming te willen brengen als de algemeene beraadslagingen zijn geëindigd, indien zij tenminste voldoende wordt ondersteund.

Moge de meening van den Raad het Bestuur er toe brengen, de regeling nogmaals onder de loupe te nemen en na een nauwkeurige studie al dan niet over gaan om ze te wijzigen.

Redevoering,

uitgesproken door den Heer

A. D. CAPRILES,

bij de Algemeene Beschouwingen over de Begrooting 1934.

Mijnheer de Voorzitter: Mijne benoeming tot lid van dit college is zoowat samengevallen met het indienen aan dezen Raad van de Ontwerpverordening waarbij voorloopig werd vastgesteld de begrooting voor het dienstjaar 1934; de eerste behandeling daarvan in de Afdeelingen vond ook plaats denzelfden dag dat ik voor het eerst zitting nam in Uw midden. Het spreekt dus vanzelf dat ik daarom op weinig ervaring kan boogen, begrootingen aangaande. Ik heb echter mijn volle aandacht geschonken aan dat ontwerp en daarop betrekking hebbende stukken, mij dien dag ter hand gesteld.

Ik moet erkennen dat het voor mij een groote voldoening is geweest te zien dat het Bestuur erin geslaagd is daadwerkelijk op de uitgaven te bezuinigen. Dit is m. i. gedeeltelijk te danken aan het aanhoudend aandringen van dezen Raad, op de groote noodzakelijkheid van bezuiniging. Als men de eindcijfers der verschillende afdeelingen op de begrooting zoo eens nagaat, krijgt men den indruk dat er werkelijk naar gestreefd is de uitgaven zoolaag mogelijk te houden, en wel zoo dat de verschillende diensten er niet onder gingen lijden. Natuurlijk zijn er hier en daar nog op- en aanmerkingen te maken, doch die zijn niet van groot belang, aangezien zij bedragen van minder quantum betreffen.

Ofschoon de toestand van den handel even slecht, zoo niet slechter is als toen U, M. d. V., als lid van dezen Raad, verleden jaar bij de behandeling van de begrooting, Uw rede hield, zie ik vooreerst geen reden voor overdreven pessimisme, althans wat betreft den invloed, welke de handel op 'lands financien kan hebben.

De groote voorraden welke aanwezig waren in de winkels, zijn gedeeltelijk (zij het ook met groote opofferingen) uitverkocht, en gedeeltelijk zijn zij, wellicht door den invloed des tijds, verouderd, in onbruik geraakt, zoodat men weer noodgedwongen meer goederen uit den vreemde zal moeten betrekken; hierdoor zal meer aan invoerrechten worden betaald, reden waarom ik de raming ad f. 1.350.000,— voor deze bron van inkomsten voor het jaar 1934, niet hoog kan noemen. De onlangs ingevoerde benzine belasting die in dit bedrag is begrepen, zal ook bijdragen om deze post op het geraamde peil te houden. Dit, doch vooral de soberheid waarmee de uitgaven zijn geraamd, hebben het Bestuur dan ook in staat gesteld eene sluitende begrooting te ontwerpen, waarin zelfs is opgenomen een aanzienlijk bedrag ter aflossing van de kasvoorschotten verschuldigd aan het Moederland. Om dit schoone doel te bereiken moet er getracht worden dat de raming der uitgaven niet wordt overschreden.

Een heel andere kijk op de zaak moet men echter krijgen, als men den handel op zich zelf, ten opzichte van de handelaren, in beschouwing neemt. Dit is uiterst moeilijk, en het ligt dan ook niet in mijne bedoeling mij hierin te gaan verdiepen.

Ik wil alleen erop wijzen dat, wat de handel op zich zelf betreft, de handelslui geen reden hebben om optimistisch te zijn; het klinkt misschien paradoxaal, maar het is toch zoo, M. de V. Bij de behandeling van de begrooting van 1933 werd de achteruitgang van den handel in felle kleuren geschilderd, en ik meen te kunnen volstaan met te zeggen dat de feiten toen aangehaald, nog altijd bestaan. Het verkeer van vreemdelingen is veeleer nog sterker achteruit gegaan; de concurrentie is in den laatsten tijd zoo scherp geworden, dat de goederen met een zeer geringe winstmarge worden verkocht. De werkeloosheid heerscht nog altijd in min of meerdere mate. De weinige passagiers uit de naburige Republieken die ons eiland bezoeken, hebben weinig of niets kunnen verteeren, ten gevolge van een ongunstige koersnoteering van hun geld, en de moeilijkheden gepaard met het meenemen van specie; en zij waren het die vroeger onzen handel het meest hebben gebaat. Bovendien kan de instabiliteit van verschillende koersen van vreemd geld, mede het opgeven van den goud standaard door de Vereenigde Staten van Noord Amerika. funeste gevolgen voor onzen handel hebben. Al deze factoren geven den indruk alsof de naaste toekomst weinig belooft. Daarom moeten wij ons niet gaan blindstaren op de resultaten van het jaar 1932; de tegenslag kan elk oogenblik komen, wij moeten op onze hoede zijn.

In het Moederland schijnt men een anderen indruk te hebben van de toestand van onzen handel. Immers leest men in het voorloopig verslag van de Commissie van Rapporteurs van de eerste Kamer over het ontwerp van wet tot vast stelling van de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1933, dat men alhier in een schoenwinkel bij den aankoop van een paar schoenen een „flesch whisky-soda" ten geschenke krijgt. Dit moet den indruk verwekken, M. de V., dat de handel alhier bloeiend is, want slechts een bloeiende handel kan zulke geschenken geven bij aankoopen van zoo geringen omvang. Dat dit door een minder bevoegde in een krant is geschreven is al treurig genoeg; laat de Kamer zooiets niet voor zijne rekening nemen en als argument aanvoeren. Het kan bovendien de goede naam van onzen handelstand schaden.

Ik herhaal het, M. de V., de grootste soberheid is en blijft een eerste vereischte, en ik wil het Bestuur in overweging geven het ingenomen standpunt van bezuiniging niet uit het oog te verliezen bij het samenstellen van hierop volgende begrootingen, maar vooral bij het *doen* der uitgaven, zich te houden aan de geraamde bedragen en te zorgen dat alle overschrijding vermeden wordt. Ik twijfel er niet aan dat ik hierbij de gevoelens van de bevolking vertolk.

Herhaaldelijk werd er in de openbare zittingen van dezen Raad geklaagd over de minder coulante behandeling van de beambten van den vreemdelingendienst, ondervonden door aankomende passagiers. Het is mij een waar genoegen te kunnen melden dat er reeds eenige verbetering hierin valt te constateeren; wij zijn echter nog lang niet waar wij wezen moeten op dit gebied. Om elementen te weren die ongewenscht zijn voor de publieke orde en veiligheid, moeten andere passagiers die voor den bloei van onzen handel WEL gewenscht zijn, geen hinder ondervinden, zoodat zij ons eiland, of althans het alhier aan wal stappen, gaan vermijden. Dit kan zeker niet de bedoeling zijn.

De even genoemde verbetering in onzen dienst, geeft ons de hoop dat de grieven eerlang tot het verleden zullen gaan behooren; hoe eerder zij uit de wereld zijn geholpen, hoe beter. Ik betuig hierbij onze erkentelijkheid aan de betrokken autoriteiten voor de ten dezen gebrachte verbetering en spreek tevens den wensch uit, dat het tempo waarmee deze geleidelijke verbetering plaats vindt, aanmerkelijk zal worden versneld, ten gerieve van een ieder.

Bij de artikelsgewijze behandeling der begrooting heeft de Heer A. D. Capriles nog het volgende gezegd over het Leger des Heils.

Mijnheer de Voorzitter:

Ik stel voor artikel 34, zooals gewijzigd bij Nota van Wijziging, te verhoogen met f 1000,— en te brengen op f 22.060,—.

Mijnheer de Voorzitter:

In het Eindverslag is algemeen waardeering uitgesproken over het voorstel van het Bestuur om een bedrag van f 1000,— beschikbaar te stellen als bijdrage aan het Leger des Heils.

Verschillende leden verklaarden, dat zij er geen bezwaar tegen zouden hebben om, gezien de taak, welke het Leger des Heils ten aanzien van de drankbestrijding zich gesteld heeft, dezen post te verhoogen en te brengen op f 2000,—. Het is daarom, dat ik mijn amendement heb ingediend en ik zou gaarne zien, dat dit amendement zonder hoofdelijke stemming werd aangenomen, omdat daarmede de Raad zich zou stellen op het ruime standpunt, dat hij bij herhaling bij dergelijke voorstellen heeft ingenomen.

Het Leger des Heils doet veel nuttigen, maatschappelijken arbeid in Curaçao. Het is thans behoorlijk gehuisvest, waardoor het zijn taak beter kan vervullen en het heeft zich vooral ten doel gesteld het drankmisbruik met alle kracht te bestrijden. Het Roomsch-Katholieke tweede Kamerlid Feber zeide op 26 November 1931 in de Tweede Kamer: „Ik meen te mogen vertrouwen, dat na de toezegging der Regeering in de Memorie „van Antwoord (van financieelen steun) „het particulier initiatief zich zal opmaken om de bestrijding van het „drankmisbruik in Curaçao aan te vatten."

De Minister van Kolonien zeide 6 Maart j.l. in de Memorie van Antwoord aan de Tweede Kamer betreffende de Curaçaosche Begrooting 1933: „Voorts zijn de Kerkgenootschappen en het LEGER DES HEILS „bij voortduring werkzaam in de richting van drankbestrijding."

Een officieele erkenning dus van den arbeid van het Leger des Heils. Een subsidie van f 2000, per jaar voor dezen arbeid kan ik geenszins hoog vinden. Dit geld wordt goed besteed, in het algemeen belang.

Hierbij komt nog, dat het Leger des Heils, krachtens zijne beginselen, bezwaar heeft tegen het aanvaarden van inkomsten uit Loterijen zoodat het niet een aandeel in de Loterij bond Fortuna zou kunnen aanvaarden waarop het, gezien de vele andere vereenigingen, die daarvan profiteeren zeker eenig recht zou kunnen doen gelden.

Ik wil hier nog aan toevoegen, dat de afdeelingen in het Eindverslag verklaarden, dat zij gaarne zouden zien, dat ook reeds in 1933 subsidie uitgekeerd werd uit den post van Onvoorziene uitgaven. Ik verzoek het Bestuur dringend aan dezen wensch van den Raad gehoor te geven.

BEKENDMAKING.

Te beginnen met **Donderdag**, den **4 Mei 1933**, en zoolang er zaken zijn, die in de termen vallen om te worden verkocht, zal er **elken Donderdag (met uitzondering van eventueele feestdagen)**, ten kantore van de N. V. De Spaar- en Beleenbank van Curaçao openbare verkooping worden gehouden van bij de genoemde vennootschap beleende voorwerpen.

De verkooping zal telkens des **voormiddags te 9 uur** een aanvang nemen.

De voorwerpen, die in de termen vallen om te worden verkocht, zijn die, welke zijn beleend van **1 Januari 1931** tot en met **31 December 1931** onder **No X 3652** tot en met **No. A 1882** en waarop de interesten niet zijn voldaan.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop van hunne panden te voorkomen door de verschuldigde interesten aan te zuiveren.

Willemstad, den 13 Maart 1933.

De Voorzitter,
P. L. Gorsira.

11